

Překážka věci rozhodnuté v exekučním řízení

Pojem „tataž věc“ jako překážka věci pravomocně rozhodnuté ve smyslu § 159 odst. 3 o.s.ř. přichází v exekučním řízení v úvahu jen tehdy, jestliže jde o tutéž věc v tom smyslu, že je navrhován stejný způsob exekuce na totožný předmět exekuce ve vztahu mezi týmiž účastníky a pro stejnou pohledávku.

Pojem „tataž věc“ jako překážka věci pravomocně rozhodnuté ve smyslu § 159 odst. 3 o.s.ř. přichází v exekučním řízení v úvahu jen tehdy, jestliže jde o tutéž věc v tom smyslu, že je navrhován stejný způsob exekuce na totožný předmět exekuce ve vztahu mezi týmiž účastníky a pro stejnou pohledávku.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18.7.2001, sp.zn. 20 Cdo 14/2001)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného R., s. r. o., proti povinnému M. T., pro 380.000,- Kč s příslušenstvím prodejem nemovitosti povinného, vedeného u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. E 272/2000, o dovolání oprávněného proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. září 2000, č. j. 7 Co 2418/2000-26, tak, že usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. září 2000, č. j. 7 Co 24/2000-26, a usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. srpna 2000, č. j. E 272/2000-16, se zrušují a řízení se zastavuje.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Prachaticích usnesením ze dne 9. 8. 2000, č. j. E 272/2000-16, nařídil podle platebního rozkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 4. 1. 1996, č. j. Ro 730/95-5, k uspokojení pohledávky oprávněného v částce 380.000,- Kč s příslušenstvím a nákladů „nalézacího řízení“ ve výši 20.220,- Kč výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí povinného, a to domu č. p. 780 se stavební parcelou číslo parcelní 1659, parcely číslo parcelní 925/17 - zahrady a parcely číslo parcelní 925/27 - zahrady, zapsaných na listu vlastnictví č. 1119 pro obec a katastrální území P. u Katastrálního úřadu v P. (dále „předmětné nemovitosti“) s tím, že výkon rozhodnutí se vztahuje na nemovitosti se všemi součástmi a příslušenstvími. Dále povinnému zakázal převést označené nemovitosti na jiného nebo je zatížit, uložil mu povinnost, aby do 15 dnů oznámil soudu, zda a kdo má k nemovitostem předkupní právo a rozhodl o nákladech řízení. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že jsou splněny všechny předpoklady pro nařízení výkonu rozhodnutí; dovodil přitom, že nynějšímu nařízení exekuce nebrání okolnost, že výkon rozhodnutí prodejem týchž nemovitostí se stejnými účastníky byl již jednou (usnesením tamního soudu ze dne 29. 4. 1999, č. j. E 135/98-14) nařízen.

K odvolání povinného Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 27. 9. 2000, č. j. 7 Co 2418/2000-26, usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí

prodejem předmětných nemovitostí zamítl a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud - vycházející z toho, že ohledně předmětných nemovitostí byl již nařízen výkon rozhodnutí jejich prodejem pro uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 314.503,- Kč, a že toto řízení probíhá u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. E 135/98 - zaujal názor, že v dané věci nejsou splněny podmínky pro nařízení výkonu rozhodnutí prodejem těchto nemovitostí, neboť ohledně totožných nemovitostí je možno vést pouze jeden výkon rozhodnutí; ostatní návrhy na uspokojení pohledávky jejich prodejem je nutno považovat za přihlášky k rozvrhu výtěžku ve smyslu § 336b odst. 2 písm. i) o. s. ř. Dovedl dále, že nařízení výkonu rozhodnutí brání i nedostatek vykonatelného exekučního titulu.

Proti tomuto usnesení podal oprávněný (zastoupen advokátem) včas dovolání, v němž uplatnil dovolací důvody podle § 241 odst. 3 písm. b) a d) o. s. ř. Dovolatel má za to, že v dané věci byly splněny zákonné podmínky pro nařízení výkonu rozhodnutí a namítá, že „v platném znění občanského soudního řádu nelze nalézt žádné ustanovení, které by umožňovalo zamítnout návrh na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí, pokud proti této nemovitosti je vedena jiná exekuce“. Nesouhlasí dále se závěrem odvolacího soudu o nedostatku vykonatelného exekučního titulu a vznáší právní argumenty ve prospěch názoru opačného. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření k dovolání nebylo podáno.

Podle části dvanácté, hlavy první, bodu 17. zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (to jest podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. 1. 2001 - dále též jen „o. s. ř.“).

Dovolání je podle § 238a odst. 1 písm. b) o. s. ř. přípustné a je též důvodné.

Podle § 242 odst. 1 a 3 o. s. ř. je dovolací soud vázán nejen rozsahem dovolání, ale též uplatněnými dovolacími důvody, včetně toho, jak je dovolatel obsahově vymezil. K vadám vyjmenovaným v § 237 odst. 1 o. s. ř. a k tzv. jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci však dovolací soud přihlédne, i když nebyly v dovolání uplatněny.

Podle § 237 odst. 1 o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, jestliže trpí vadami v tomto ustanovení vyjmenovanými pod písmeny a) až g).

Ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. d) o. s. ř. jde o takovou vadu i tehdy, jestliže v téže věci bylo již dříve pravomocně rozhodnuto.

Podle § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž lze jednat ve věci (podmínky řízení). Jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit,

soud řízení zastaví (§ 104 odst. 1 věta první o. s. ř.). Podle § 159 odst. 3 o. s. ř., jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být projednána znovu. Překážka věci pravomocně rozsouzené (rei iudicatae) je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení.

O stejnou věc se jedná obecně tehdy, jde-li v novém řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a týchž osob.

V exekučním řízení platí, že o překážce věci pravomocně rozhodnuté (§ 159 odst. 3 o. s. ř.), lze z hlediska obsahu pojmu „tataž věc“ hovořit jen tehdy, jestliže jde o tutéž věc v tom smyslu, že je navrhován stejný způsob exekuce na totožný předmět exekuce ve vztahu mezi týmiž účastníky a pro stejnou pohledávku. Z povahy dražebního řízení dále vyplývá, že není možné vést několik samostatných řízení na tutéž nemovitost (srov. Občanský soudní řád - Komentář, 4. vydání, Praha, C. H. Beck 2000, str. 1096). Nejvyšší soud již ve svém rozhodnutí ze dne 20. 12. 2000, sp. zn. 20 Cdo 2665/98, zaujal právní názor (od něhož nemá důvodu odchylnit se ani v souzené věci), že právní moc usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti povinného má - ve smyslu překážky věci pravomocně rozhodnuté, tedy co do nemožnosti opětovného projednání a rozhodnutí věci - význam i ve vztahu k případnému (pozdějšímu) návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem týchž nemovitostí. Zásada materiální právní moci zakotvená v § 159 odst. 3 o. s. ř. se v daných souvislostech projeví již tehdy, je-li zde totožnost předmětu výkonu rozhodnutí a totožnost povinného.

Jestliže tedy v dané věci - jak vyplývá ze spisu - v době, kdy soudy obou stupňů (věcně) rozhodovaly o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí oprávněného, byl již usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 4. 1999, č. j. E 135/98-14 nařízen výkon rozhodnutí prodejem týchž nemovitostí ve prospěch jiné pohledávky oprávněného, byl zde dán nedostatek podmínky řízení, který nebylo lze odstranit. Soud prvního stupně, resp. odvolací soud, měl postupovat podle § 104 odst. 1 věty první, resp. § 221 odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř.; pokud o návrhu oprávněného rozhodly, zatížily řízení vadou podle § 237 odst. 1 písm. d) o. s. ř., k níž dovolací soud přihlédl z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 věty druhá o. s. ř.).

Nejvyšší soud proto - aniž se zabýval věcnými námitkami dovolatele - rozhodnutí soudů obou stupňů zrušil a řízení zastavil (§ 243b odst. 3 a 5 o. s. ř.). Oprávněný může přihlásit svoji pohledávku v již nařízené exekuci (§ 336b odst. 2 písm. i/ o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušeni řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)